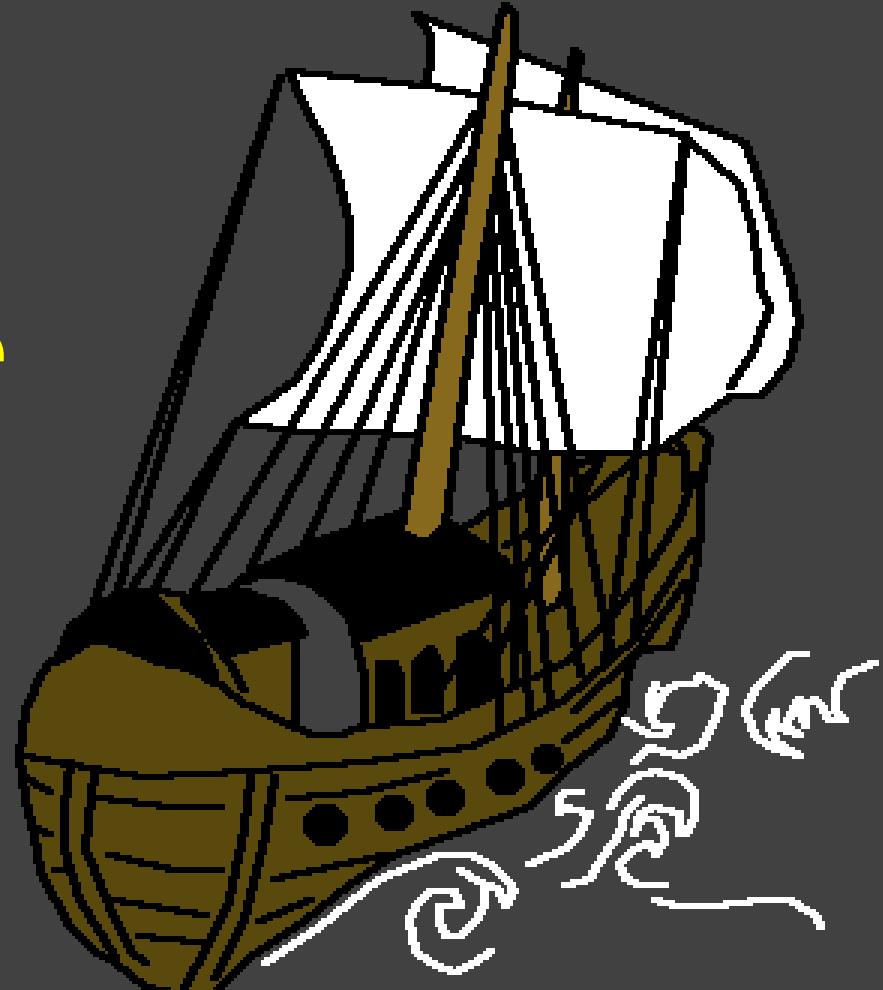

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରେବଳ

ଉପହାର

ପାଉଳଙ୍କ , ବୁମଣପ୍ରଦ
ପ୍ରତାର ଯାତ୍ରା

ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Janie Forest

ଉପଯୋଜକ: Ruth Klassen

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ପ୍ରସ୍ତୁତୀକାରୀ: Bible for Children
www.M1914.org

©2014 Bible for Children, Inc.

ଅନୁମତି ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏହାରେ ଅଧିକାର ଅବିକଳ ନକଳ ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅଧାକାର ଅଛି.. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

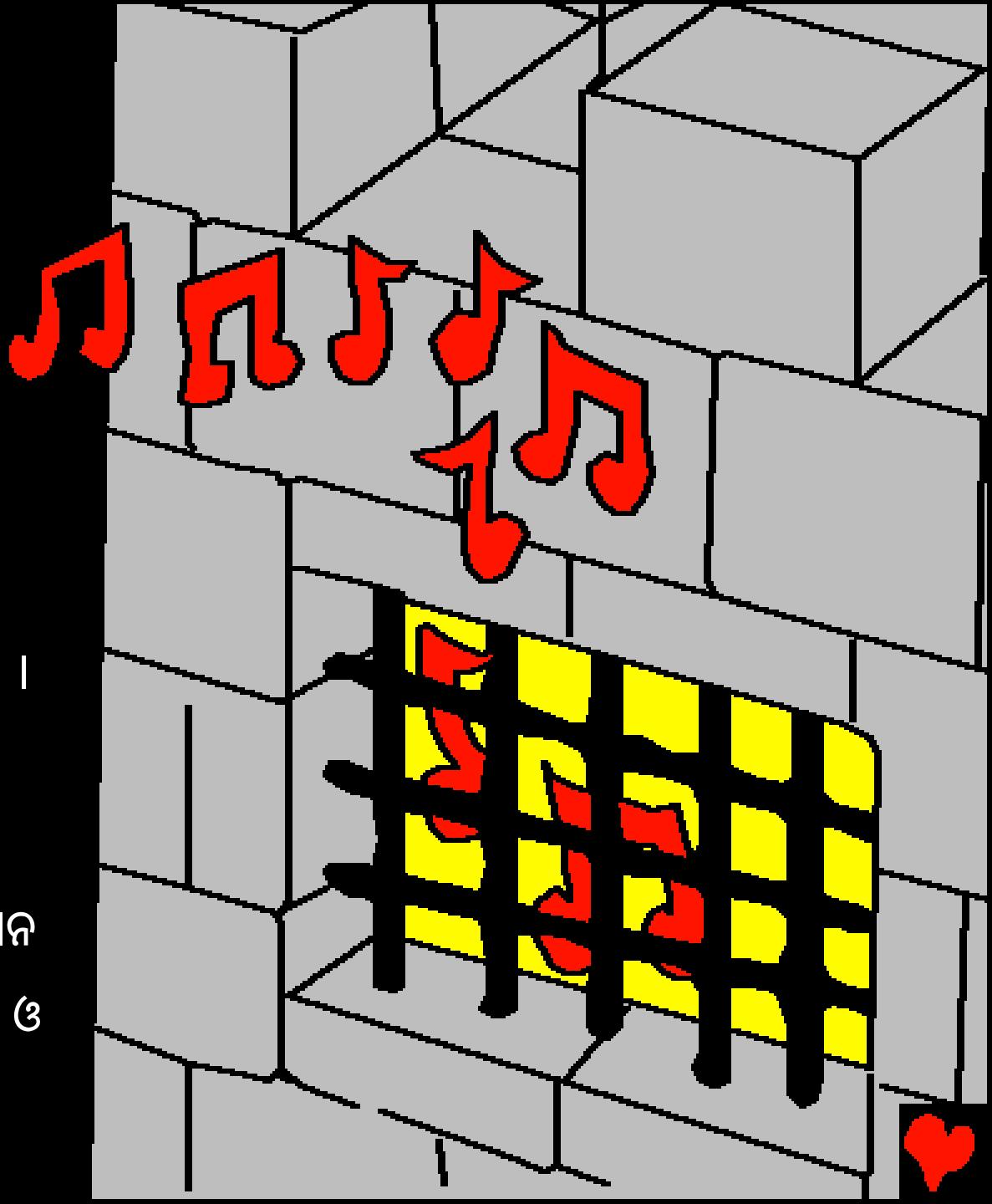
ପାଉଳ ଓ ଶିଲା, ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବକମାନେ
କାରାଗାରରେ ଥିଲେ । ନୁହେଁ, ସେମାନେ
କୌଣସି ଭୂଲ୍ କରି ନଥିଲେ, ସେମାନେ
ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶରିରରୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ବାହାର
କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରତିମାପୁନ୍ଜକ
ଢିଲ୍ଲିପି ବାସିଙ୍କୁ ଜୀବୀତ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ
ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦେଖାଇଥିଲେ ।

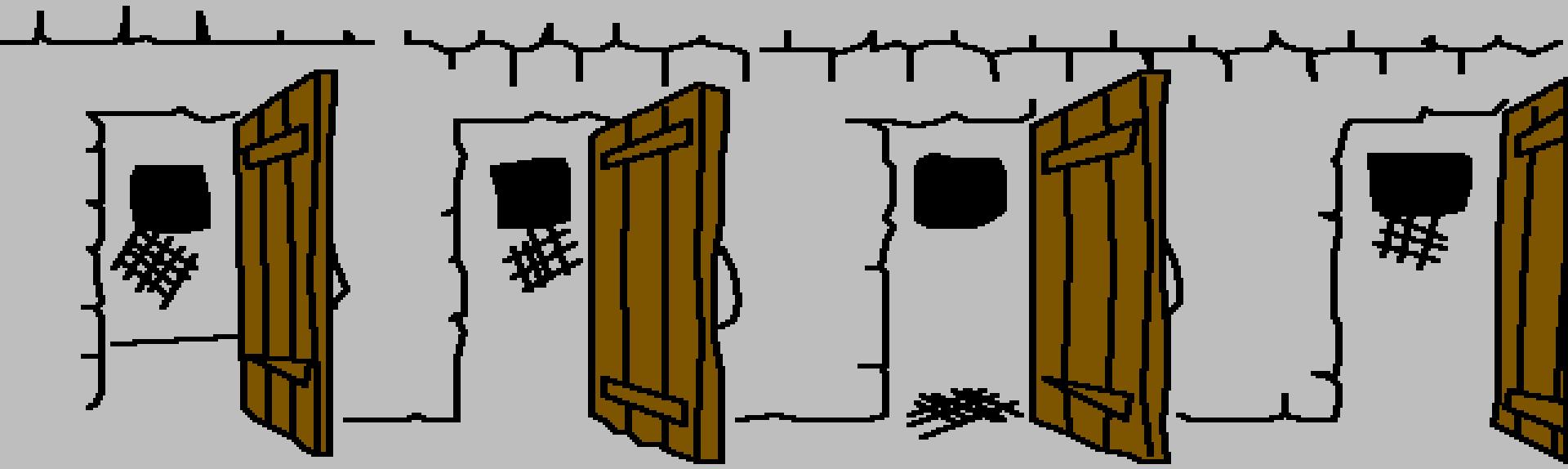
ସେହି କାରଣ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ
ଧରାଗଲେ, ବେଡ଼ାଘାଡ ପାଇଲେ ଓ
କାରାଗାରରେ ନିଷେପ କରାଗଲେ ।

ତୁମେ ବୃଦ୍ଧିବ୍ ଯେ ପାଉଳ ଓ ଶିଳା
ରାଗିଯାଇ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ ଜରିଥିବେ ।
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେପରି ନଥିଲେ ।
ସତ୍ୟତାରେ, ଅର୍କରାତ୍ରରେ ସେମାନେ
ବସି ସଦାପ୍ରଭୂତ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସ୍ନବଗାନ
ଜରୁଥିଲେ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନେ ଓ
ଜାରା ରକ୍ଷକମାନେ ଶୁଣୁଥିଲେ ।

ହଟାତ୍, ସମ୍ମ ସୁଷ୍ଠିର ହୋଇଗଲା । ସେହି ଶାନରେ ମହାଭୂମିକଣ୍ଠ ହେଲା ଯାହା ସେହି
କାରଗାରର ଭିତ୍ତିମୂଳକୁ ଦୋହଲାଇଲା । ତାହାର ସମ୍ମ କବାଟ ଗୁଡ଼ିକ ମେଲା ହୋଇଗଲେ ।
ପୁଣି ପୁତ୍ରେକ ଜଣର ବନ୍ଧନ ଖୋଲିଗଲା ।

ଏଥିରେ ଜାରା ରକ୍ଷକ ନିଶ୍ଚତ
ଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀମାନେ
ପଳାଇଯାଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ମନେ
କଲା । ଯଦି ଜଣେ ମଧ୍ୟ
ପଳାଇଯାଇଥିବେ ତେବେ
ତାହାର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚତ ।
ଦୂଃଖରେ ସେ ନିଜର ଖଣ୍ଡା
ବାହାର କରି ଆପଣାଙ୍କୁ ବଧ
କରିବାଙ୍କୁ ଯାଉଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ପାଉଳ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ ଡାକି କହିଲେ,
ଆପଣାର କୌଣସି କ୍ଷତି କରନାହିଁ ।
କାରଣ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧୋରେ
ଅଛୁ । ଯେତେବେଳେ କାରାରକ୍ଷକ ତାହା
ଦେଖିଲେ, ସେ କହିଲେ, ମହାଶୟ ମାନେ
ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ କଥାଣ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେମାନେ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ
ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତାହାହେଲେ
ଡୁମ୍ବୁ ସପରିବାରରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।
ଆନନ୍ଦରେ, କାରାରକ୍ଷକ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ପରଦିନ ସକାଳ ହୁଆନ୍ତେ, ପାଉଳ ଓ ଶିଲା
ଅନେକ ନଗର ଦ୍ୱାରକୁ ଯାଇ ଯାଏଣ୍ଟି
ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ । କେତେକ ଲୋକ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ଆଉ କେତେକ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କଲେ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ
ସଂଙ୍କରେ ଥିଲେ । ଏକ ରାତ୍ରରେ, ପାଉଳ
ଘଣ୍ଡା ଘଣ୍ଡା ଧରି ପ୍ରଚାର କଲେ । ଏକ
ଯୁବକ ଖୋଲା ଝରକାରେ ବସି ପାଉଳଙ୍କ
ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଥିଲେ, ହଟାତ୍ ସେ
ଶୋଇପଡ଼ିଲେ । ତୁମେ ନିଜେ ଅନୁମାନ
କର ତାହାର କଥା ହେଲା ।

ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେହି
ଯୁବକଟି ମୃତୁ ବରଣ କରିଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ପାଉଳ ତଳକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ
ଆଲିଙ୍ଗନ କରି କହିଲେ, ତାହାର
ଜୀବନ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ।
ସେମାନେ ସେହି ଯୁବକକୁ
ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ ପୁଣି ଯେ
ବଞ୍ଚିଥିଲା, ସେମାନେ ଅତି
ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

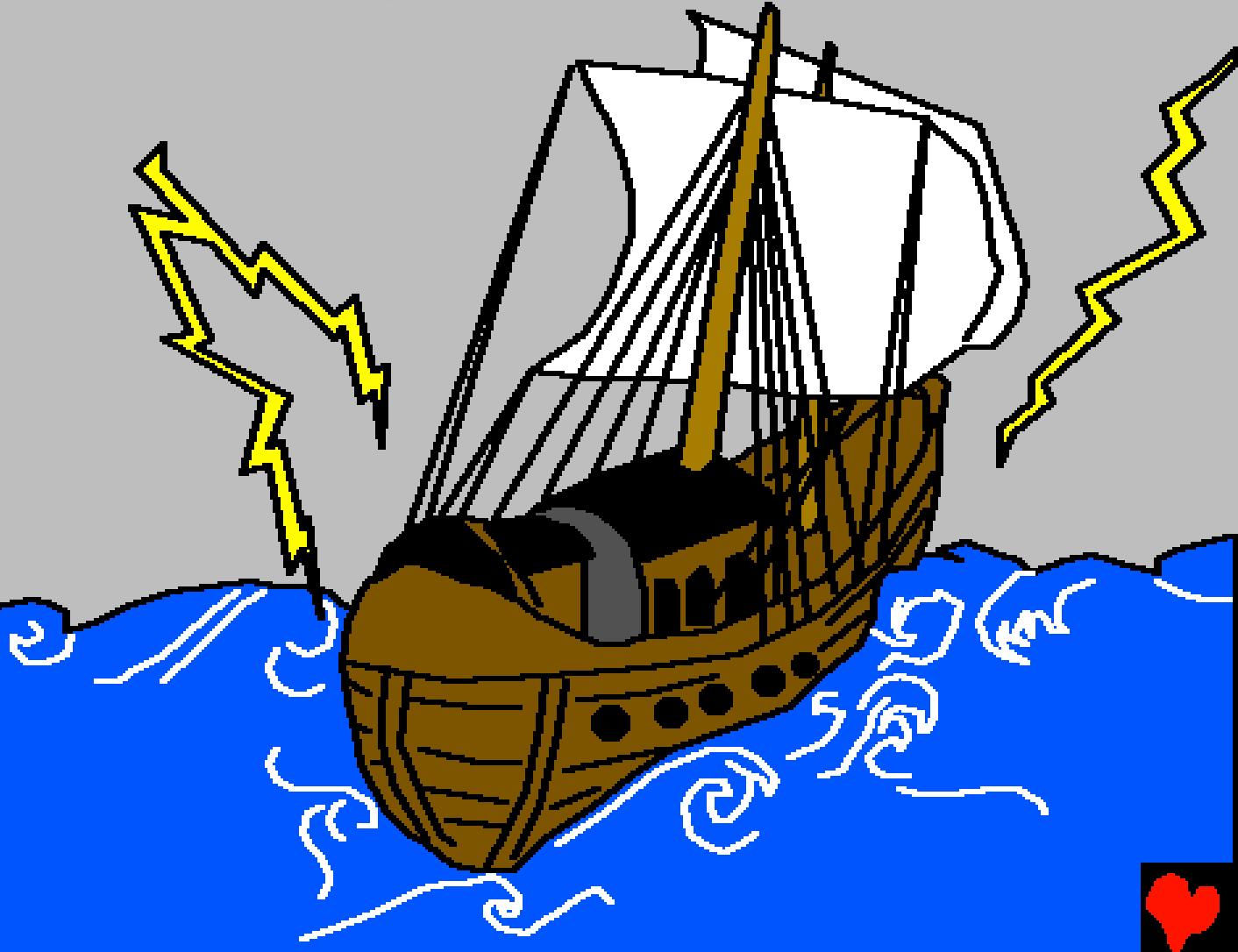
ପାଉଳ ଓ ଶିଲା ତାଙ୍କ ର ଉତ୍ତରାଧିକ ମହାଦେଶ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଅନେକ ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଉଳଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେ ଜାହାଜରେ ଥିବା ସମୟରେ କରିଥିଲେ । ସେହି ଜାହାଜଟି ଲୁହାରେ

ତିଆରି ନଥିଲା ତେଣୁ

ସେମାନେ ଝଡ଼ରେ

ଅତି ସହଜରେ

ଉଳଟି ଯାଉଥିଲେ ।

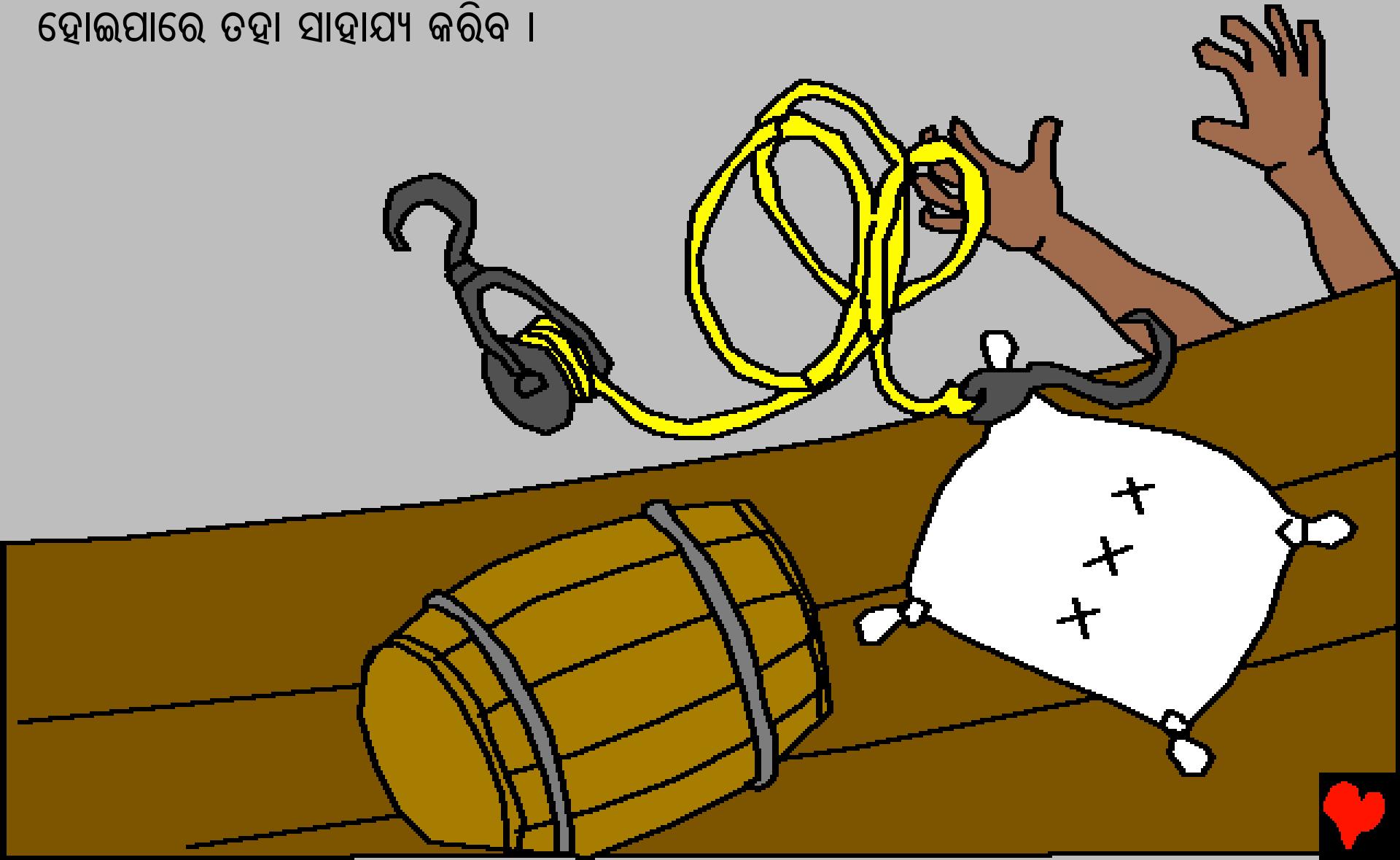
ପାଉଳ ଜାହାଜ ଉପରେ ଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଶିରଫ୍ଳ କରାଯାଇଥିଲେ ।
ସେ ରୋମ୍ ରେ ସମ୍ବାଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ
ରୋମ୍, ସମସ୍ତ ପୃଥିବିର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ମହା ପ୍ରବଳ ବାୟୁ ହେତୁ ଜାହାଜ ଧିର ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା, ଏହା ଦେଖାଗଲା ଯେପରି ଆଗରେ ଝଡ଼ ତୋଫାନର ଜଳବାୟୁ ଅଛି । ଏହା ପାଉଳଙ୍କ
ଓ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ନାବିକ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଷକର ଯାତ୍ରା ଥିଲା ।

ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ସମାପ୍ତି ହେବ,
ପାଉଳ ସତର୍କ କଲେ । ଜାହାଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପାଉଳଙ୍କ କଥାରେ
ମନ୍ୟୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବାଲିଲେ, ମାତ୍ର
ଯେତେବେଳେ ଏକ ଭୟଙ୍କରି ଝଡ଼ ସେହି ଜାହାଜକୁ ଆଘାତ
କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଅତିଭୟଭିତ୍ତ ହେଲେ । ପୁଣି ନାନା
ଉପାୟରେ ଜାହାଜକୁ ତଳୁ ଘେରିକରି
ବାଛିଲେ କାଳେ ତାହା ଜାହାଜକୁ
ଭାଙ୍ଗିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ,
ପୁଣି ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ । ଯଦି ଜାହାଜ
ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ତେବେ ତାହା
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ଜଳ ସମାଧି
ହୋଇଯିବ ।

ତେଣାନ ଯୋଗୁ ଜାହାଜ ଅତି ଟଳମଳ ହେବାରୁ ନାବିକମାନେ ମାଲ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
ପୂଣି ତୃତୀୟ ଦିନରେ ନିଜ ହାତରେ ଜାହାଜର ସରଞ୍ଜାମ ସବୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ।
ହୋଇପାରେ ତହା ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ରାତ୍ର ସମୟରେ, ଏକ ଦୂତ ପାଉଳଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କ୍ଷତି ହେବନାହିଁ । ତାହାଶୁଣି
ଅନ୍ୟମାନେ ଉସ୍ତାହିତ ହେଲେ । ସାହସ ଧରନ୍ତୁ କାରଣ ଉଗ୍ରରଙ୍କଠାରେ
ମୋହର ବିଶୁସ ଅଛି ଯେ ମୋତେ ଯେପରି କୁହା ହୋଇଅଛି ଠିକ୍
ସେହିପରି ଘଟିବ । ସେ ଯାହାବି
ହେଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
ଏକ ଛଳକୁ ଯିବାକୁ
ପଡ଼ିବ ।

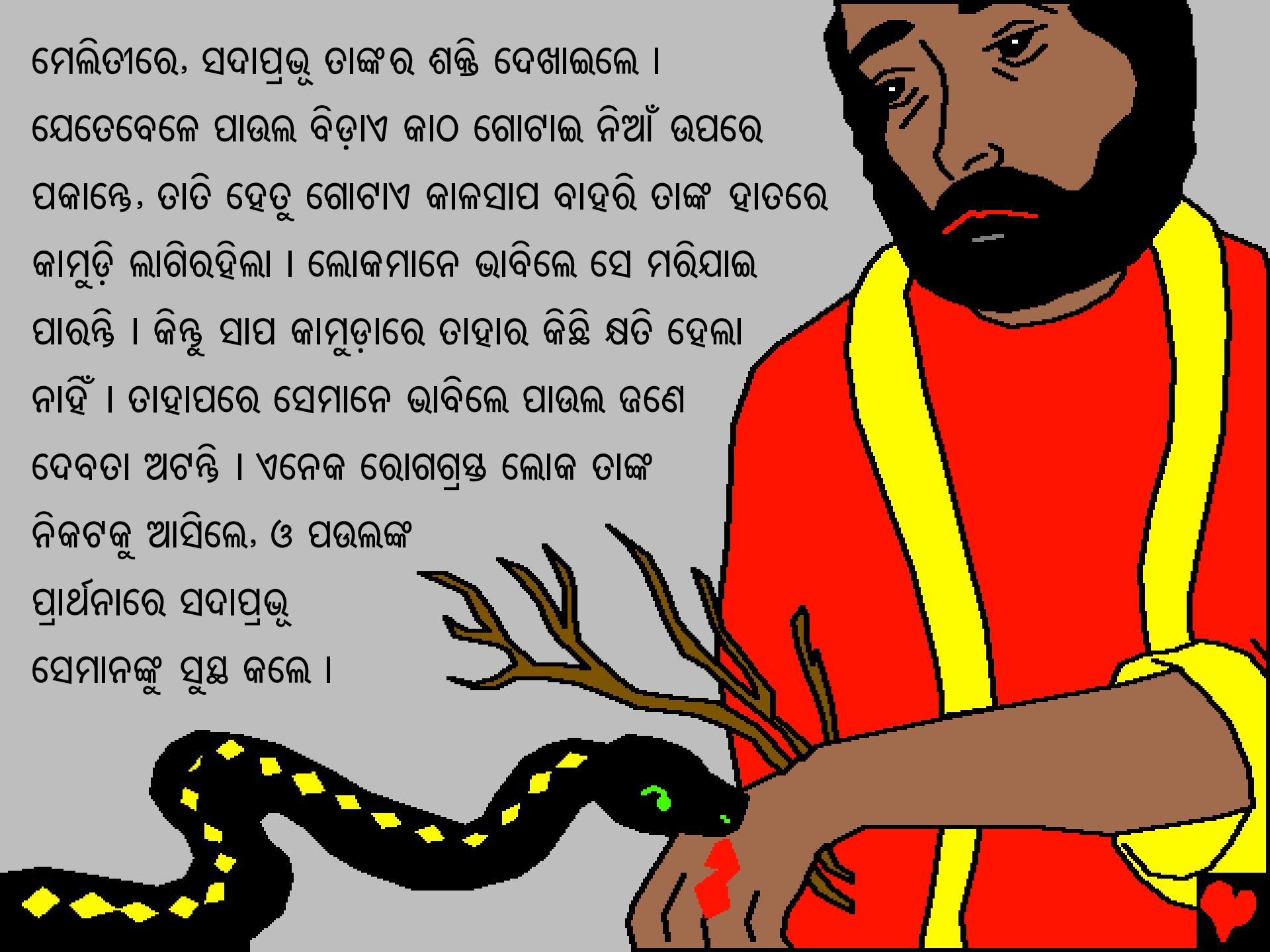
କିଛିଦିନ ପରେ, ସେହି ଜାହାଜଟି ମେଲିତୀ ନାମକ ଦୁଇ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଆଉ ସେଠାରେ
ତାହା ଏକ ପଥିରିଆ ଜମି ସହିତ ଆଘାତ ପାଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଶତସେନାପତି

ଆଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପହଁରା ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ
ସମୁଦ୍ରରେ ଡେଇଁପଡ଼ି ପ୍ରଥମରେ ଛଳକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତଙ୍କା ଓ କେହି କେହି
ଜାହାଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଣ୍ଣାଖଣ୍ଡ ଧରି ଯାଆନ୍ତୁ ।

ମେଲିତୀରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦେଖାଇଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ପାଉଳ ବିଡ଼ାଏ କାଠ ଗୋଟାଇ ନିଆଁ ଉପରେ
ପକାନ୍ତେ, ତାତି ହେତୁ ଗୋଟାଏ କାଳସାପ ବାହରି ତାଙ୍କ ହାତରେ
କାମୁଡ଼ି ଲାଗିରହିଲା । ଲୋକମାନେ ଭାବିଲେ ସେ ମରିଯାଇ
ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସାପ କାମୁଡ଼ାରେ ତାହାର କିଛି କ୍ଷତି ହେଲା
ନାହିଁ । ତାହାପରେ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ପାଉଳ ଜଣେ
ଦେବତା ଅଚନ୍ତି । ଏନେକ ରୋଗଗୁଣ୍ଠ ଲୋକ ତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଓ ପାଉଳଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖ କଲେ ।

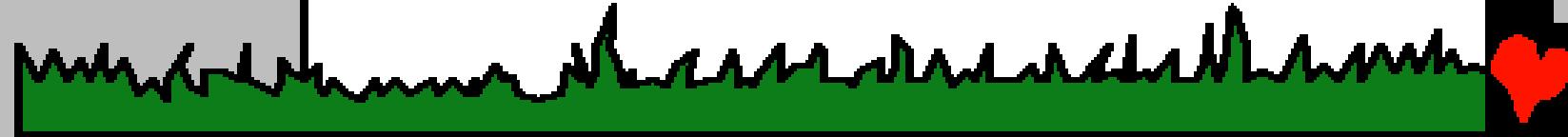
ପରିଶେଷରେ, ପାଉଳ ରୋମ୍ ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ର ବିଚ୍ଛାର ହେବାକୁ ତାହାକୁ
ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିଲା । ସେହି ସମୟରେ, ପାଉଳ ଏକ ଘର ଭଡ଼ାକରି ରହିଲେ । ପୁଣି
ଯେତେଲୋକ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଣ୍ଟାରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ

ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।
ରୋମ୍ ରେ ପାଉଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ
ଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି, ଯେପରି ସେ
ତାଙ୍କ ର ଅନ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଯାତ୍ରା
ସମୟରେ ଥିଲେ ।

ମୁଁ ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣପଣ କରିଅଛି ନିରୂପିତ ପଥର, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୌଡ଼ିଅଛି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ରଖା
କରିଅଛି । ପାଉଳ ଏହା ରୋମ୍ ରୁ ଲେଖିଥିଲେ । ବାଇବଳ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଜୁହେନାହିଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ
କିପରି ଶେଷହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅତିରିକ୍ତ ଲେଖନି ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସୁଚିତ କରେ ଯେ ସମ୍ବାଟ ନିରୋଜନ
ଆଦେଶରେ ପାଉଳଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକ ଛେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ପାଉଳ ସେହିପରି ମଲେ ଯେପରି
ଭାବରେ ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ । ୧୯

ବିଶ୍ୱାସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦାସ, ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଜହିଲେ ।

ପାଉଳଙ୍କ, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପ୍ରବାଦ ଯାତ୍ରା

ବାଇବଳ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

ରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଥାଇ

ପ୍ରେରିତ ୧୭, ୭୭, ୭୮

"ତୁମୁ ପ୍ରଦେଶର ଶକ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
ଗାତ୍ରମଂହିତା ୧୦୯ : ୧୩୦

ମାତ୍ର

ଏହି ବାଇବଳ୍ କହାଣି ଉଗ୍ରରଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଆଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଉଗ୍ରର ଢାହାନ୍ତି ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଆଇଛୁ ତାହା ଉଗ୍ରର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଉଗ୍ରର କହନ୍ତି ପାପ ।

ଆଉ ପାପର ବେତନ ଦେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଉଗ୍ରର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ,
ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ କୃଣ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ବ
ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ । ଯଦି ତୁମେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢାଇ, ଆଉ ସେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ କ୍ଷମା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ସେ ଆସିବେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ବିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ
କରିବ ।

ଯଦି ତୁମେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କର, ତହିଁରେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁ କୁହାନ୍ତୁ:
ପ୍ରିୟର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ କି ତୁମେ ହିଁ ଉଗ୍ରର ଏବଂ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରି, ମୋ କରିପାରିବି ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଜୀବିତ ଥାଇନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିରକାଳ ରହିବି ।
ତୁମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଳ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଉଗ୍ରରଙ୍ଗ ସହିତ
କଥୋପକଥନ ଦୁଆନ୍ତୁ । ଯୋହନ୍ ୩:୧୭

